

[Erik Eriksen.]

som optager mange politisk interesserede i denne tid. Jeg tænker dels på det valg, der skal holdes, inden folketingsåret er omme, dels på den regering, der vil fremgå af valget. Jeg skal ikke i mindste måde bebrejde den højtærede statsminister, at han har foretrukket andetsteds at meddele, at det efter hans mening ikke har større hast med valget. Jeg selv anser heller ikke et snarligt valg for at være sandsynligt. Skulle jeg bedømme spørgsmålet om et valg under en partiegoistisk synsvinkel, ville jeg formentlig have grund til at være tilfreds med udsættelsen. Hver dag bringer jo nye tider om regeringens, jeg har lov at sige fejlslagne politik, og jeg føler mig overbevist om, at stedse flere vil få øjnene op for, at vi er kommet ind i en blindgyde. Men da regeringen så åbenbart ikke møder med et egentligt program for folketingets arbejde i det kommende år, ville jeg af den grund foretrække et snarligt valg. Alt taget i betragtning kan vi vel ikke være tjent med et helt eller blot et halvt års stabiliseret krise efter regeringens recept. Jeg har senest på venstres landsmøde for en måneds tid siden peget på en række af de grundsynspunkter, venstre ønsker at gøre gældende både før og efter valget. Heller ikke disse punkter skal jeg naturligvis gentage her. Men målet for hele vor stræben må — forekommer det mig — være på ny at søge at sikre produktionsfremgang og dermed skabe den velstand, der alene kan flyde deraf. Det er rigtigt, at vor økonomi må saneres. Det ærede medlem hr. Bundvad kaldte det, han havde fundet i de spareforslag, som venstre har ønsket drøftet i finansudvalget, for en slem mundfuld. Jeg er ked af det, og jeg er næsten sikker på, at det ærede medlem hr. Bundvad meget vel ved, at skal der blive tale om en egentlig økonomisk sanering, kommer vi ikke uden om de problemer, de spørgsmål, de områder, der her er peget på.

Så skal jeg kun til allersidst sige, at for mig at se tegner billedet sig således, at vi i denne tid ser afstanden mellem socialdemokratisk og liberal tankegang udvide sig. Dermed bliver det vel også mere påtrængende for de vankelmodige at tage et klart standpunkt. Skal vi opleve en fortsættelse af de sidste tre års styre, eller skal vi på ny sadle om og med en liberal erhvervs-

politik muliggøre et sundere og stærkere grundlag for dansk produktion og beskæftigelse?

Ja, åbningstalen giver mig ikke anledning til flere betragtninger; og jeg har egentlig en lumsk mistanke om, at det heller ikke var meningen med den, da den blev af-fattet, at den skulle foranledige særlig mange betragtninger. Det er min opfattelse, at tinget i den kommende tid vil komme til at træde vande. Jeg benægter ikke, at dette ud fra et socialdemokratisk regeringssynspunkt kan være formålstjenligt, hvis regeringen har til mål at samle de styrker, der blev spredt i foråret. Vi er fra venstres side i dag som tidligere villige til enhver fordomsfri drøftelse af et liberalt arbejdsprogram. Det er min opfattelse, at i befolkningen vender stadig flere sig imod formynderstatens snærende bånd. Det er for tidligt og vel heller ikke formålstjenligt at spå om, hvorvidt et flertal kan skabes for i liberal ånd at løse de opgaver, der venter; men kunne det ske, ville mangt og meget her i landet efter min bedste overbevisning være vel tjent dermed.

Aksel Møller: Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde til slut i sin tale nogle bemærkninger, som jeg er ganske enig med ham i, og som jeg i indledningen i det, jeg nu skal sige, mener det rigtigt at understrege. Det ærede medlem sagde, at han ikke fandt, at efterårsvalg var sandsynligt, men ønskeligt. Jeg deler ganske den opfattelse. Der vil måske endnu være nogle, som husker, at jeg i begyndelsen af september gjorde mig til talsmand for et efterårsvalg, og jeg har stadig den opfattelse, at det ville være lykkeligt. Den højtærede stats- og udenrigsministers åbningstale bestyrker mig i, at det ud fra de fleste saglige synspunkter ville være bedst med valg nu. Lige siden indgrebet over for forårets strejker har den højtærede statsminister ikke haft nogen mulighed for at skabe en politik, som kan gøre op med inflationen — og i vort land bliver en regering, som ikke kan tage fat på dette opgør, en tungere og tungere byrde. Jeg tror, den højtærede statsminister kunne gøre folket en tjeneste ved at gå til valg nu. Måske også sig selv! Der er jo dog intet ved magten, når man er magtesløs! Programtalen var jo kemisk